

Svoje znanje prejemate iz duhovnega kraljestva.... Če razumete to misel, imate tudi vero in zato sprejemate miselni koncept, ki ni od tega sveta, ki bi bodisi moral priti iz kraljestva neskončnosti ali pa izvira iz vas samih, če prvo za vas ni sprejemljivo. In tako vam želim razložiti, kako so vaše misli povezane z duhovnim kraljestvom...

Brez spoznanja boste težko pravilno usmerili svojo notranjo misel, torej resnicoljubno odgovorili na vprašanje, ki si ga zastavite sami. Zagotovo bi lahko nanj odgovorili sami, vendar brez kakršnega koli jamstva za resnico. **In zdaj vas sprašujem, od kod prihajajo misli, ki gredo skozi vaše možgane, sorazmerno z vašim razumevanjem....** Poleg tega vas sprašujem, kdo vam je dal dar misli in kaj v bistvu je misel.... Zagotovo lahko odgovorite, da je to telesna funkcija, prirojena človeška lastnost, ki je človeku ni bilo treba dati.... Kljub temu je mišljenje samo po sebi nekaj izjemnega, če si natančneje ogledate ta proces. Poteka brez kakršne koli opazne dejavnosti, ni razvidno nobeni drugi osebi niti ne pušča opaznih posledic ali rezultatov. Je proces, ki lahko poteka kjer koli in kadar koli, ne da bi ga drugi ljudje lahko nadzorovali. Zato ga že lahko štejejo za duhovni proces, v nasprotju z vsako drugo dejavnostjo, za katero človek v takšni ali drugačni obliki potrebuje svoje telo.

Ne glede na to, kaj človek počne, uporablja telesni organ za opravljanje funkcije, ki je namenjena temu delu telesa. In to bo vedno tudi opazno. Vendar to ne velja za človeški um. Ta lahko deluje, medtem ko je telo v popolnem mirovanju, čeprav ima človek sedež inteligence, možgane, za organ, ki opravlja svojo funkcijo prav tako kot drugi telesni organi. Toda njegova funkcija je zgolj sprejemanje miselnih izžarevanj, kadar se ga ta dotaknejo. Toda kje lahko najdemo izvor misli, zlasti če ne gre za svetovno zaznavne, temveč za duhovne stvari, ki jih človek s svojimi čutili ne more dojeti. Človek občasno v hipu doživi misli, čeprav se z njimi prej intelektualno ni ukvarjal. In tudi vsak odgovor na vprašanje, ki si ga človek postavi sam, je nenadoma nastala misel, ki mora torej izvirati iz zbiralnika, če človek verjame, da misel izvira iz njega samega. Ta rezervoar mora biti nekje v njem samem ([Mt 9,4](#); [Lk 5,22](#); [Mt 15,19](#)), iz njega med intelektualno dejavnostjo črpa miselne pojme. Posledično bi moral biti človek tudi sposoben izprazniti in ponovno napolniti ta miselni rezervoar, če ga je mogoče najti v človeku.

Ali pa je treba priznati, da je zunaj človeškega telesa, iskati ga je treba v duhovnem kraljestvu, ki vsako misel prenese v človeško srce, da bi jo od tam zavestno sprejeli in obdelali organi mišljenja. Človekova volja do uporabe izžerevanj, ki se ga dotikajo, lahko niha, v sorazmerju s tem pa je zunanja prepoznavna sposobnost osebe, da razloži stvari in se šteje za dobro obveščena.... Vprašanje, ali in kdaj oseba sprejema izžarevanja, ki ustrezajo resnici, zahteva nadaljnja navodila, vendar je dejstvo, da ta oddajanja prejema iz duhovnega kraljestva. Po premisleku lahko

postanejo tudi prepričanje. Kajti nečesa, kar ni fizično zaznavno, človeška volja ne more ustvariti, temveč obstaja kot nekaj, kar je obstajalo od nekdanj.

Izvira iz duhovnega kraljestva, tako kot so vse duhovne snovi izžarevanje Božje moči, ki je človeku dostopna sorazmerno z njegovim hotenjem. Misel pa je pravzaprav dokaz, da je človek nosilec duhovnega bistva in da je kot omejeno zemeljsko bitje sposoben vzpostaviti miselni stik z duhovnim kraljestvom. **V mislih se lahko dvigne v to kraljestvo, lahko se odlepi od Zemlje in mentalno prebiva v duhovnih sferah....** In če meni, da je takšno bivanje v duhovnem kraljestvu plod njegove domišljije, mu je treba pojasniti, da človek ne more misliti ali si predstavljati ničesar, kar ne obstaja.... **da vse, kar si predstavlja, tudi nekje obstaja**, misli pa so bolj ali manj odsev tega, kar skuša oseba ugotoviti na podlagi svoje volje.

Le podobe so mu lahko ponujene na izkrivljen način, vendar je tudi to posledica njegove volje. Vendar človeški možgani nikoli niso izvor misli, so le naprava, ki mora sprejeti miselne koncepte, ki se jih dotikajo iz duhovnega kraljestva, da bi postali zaznavni za človeka. Celu za neverujočega človeka je nedvomno, da mora najprej prejeti modrost, da je ne more izvabiti iz sebe, če je v njem ni

Vendar to zahteva močnejšo vero, saj mora potem priznati tudi božanskost v sebi, ki počiva v njem in ki ga lahko tudi resnicoljubno poučuje od znotraj.... Vendar bo v tem primeru prejel enako razlago, saj je takrat v neposrednem stiku z duhovnim kraljestvom, z Menoj, z večnim Očetom - Duhom, ki ga bo sam poučil.... in takrat bo vedel, da so vsi duševni pojmi izžarvanja od Mene in da bo prejel absolutno resnico takoj, ko bo vzpostavil stik z Mano, ponudnikom resnice.... Amen.

[Bertha Dudde](#)